

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 839/2025
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Благојевић, адвокат из ..., против туженог АД "Електромрежа Србије" Београд, кога заступа пуномоћник Софија Илић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 901/24 од 01.10.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 901/24 од 01.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 901/24 од 01.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 2572/23 од 21.06.2024. године, одбачена је тужба као недозвољена.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 901/24 од 01.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђено првостепено решење и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за стварну службеност. Побижано решење донето је на основу тога што је правноснажним решењем Града Панчева - Градска управа – Секретаријат за имовину XIII-51-413-204/2023 од 24.04.2024. године, непотпуно експроприсана кат.парцела бр. .. КО Панчево у својини тужиоца и пред надлежним органом управе у току је поступак споразумног одређивања накнаде за ту непокретност у смислу одредбе члана 56. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", бр. 53/95...20/2009). Решење којим се тужба одбацује суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе на основу одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана, прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 293.894,58 динара.

Имајући у виду да је побијано решење другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан одбачајем тужбе, донето у имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3, у вези члана 420. став 2. ЗПП.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**